

Recorda també, amb una mica de nostàlgia, les sessions de ball a la sala, sense èxit per manca de públic i menciona, entre elles, els balls per Sant Joan, per Sant Martí, per Cap d'Any, etc.

En aquesta època es va començar a fer la sardinada per Carnaval, idea que sorgí d'en Francesc Tubau. El primer any va tenir lloc a La Riba; altres anys, al mateix pati del Centre Cultural i Recreatiu Municipal Xavier Vilanova, a la plaça de l'Ajuntament, etc. a causa del mal temps.

Parlà de l'esbart de dansaires "La Farandola" com una secció del C.E.R., dirigit pel matrimoni Josep Clos i Margarida Roca. Com a nota destacable assenyala que a l'esbart hi havia moltes més noies que nois, motiu pel qual algunes noies es vestien de noi per suplir-ne la mancança.

Durant aquella època continuaren les activitats d'atletisme, escacs, tennis de taula, etc. . La trajectòria pròpia dels homenatges oferts durant el Concert d'Estiu no es va interrompre i s'intentà potenciar el teatre i consolidar el Carnaval del poble, fins llavors Carnaval del C.E.R. Recorda que en Pere Solés, que feia poc que havia deixat la presidència, els animava molt en les tasques relacionades amb el Carnaval.

Com a anècdota en Jonàs m'explicà que quan els joves es reunien al Pòsit de Pescadors, actualment Casa del Mar, sortien en grupets de dues o tres persones perquè així es decidí en la primera reunió, tot i que no es parlava de res més que no estigués relacionat amb el ping-pong.

També fa memòria de quan el grup de jugadors de ping-pong anaven a Girona a jugar i de retorn a l'Escala es quedaven a sopar a Llorà, on feien una gran taulada per menjar conill, plat típic d'allà.

En Jonàs té un grat record de l'època en què fou president i afirma que els moments bons foren molt superiors als dolents.